

דער
ישׁיבה בַּחור

אָדער

דיא ליבע אונ דיא פיינדשאפט

ספור ארגינאל

מאת יב"א זיו משאט.

ווילנא

שנת תרנ"ח לפ"ק

Деръ Ешива Бахуръ

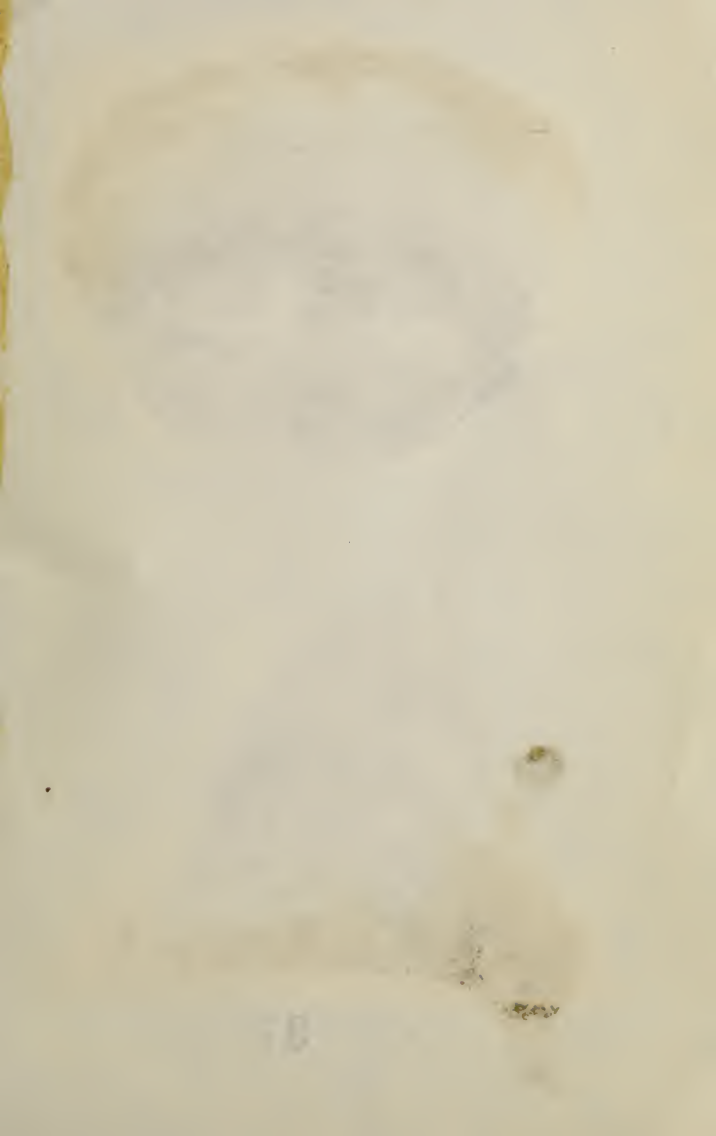
Или либе унъ файндшафтъ .

Любовь и ненависть .

Рассказъ I. Зива.

ВИЛЬНА.

Типографія Розенкранца, и Шрифтзетпера.
на Лидскомъ переулкѣ, домъ № 259/13. 1897.

(1) דיא ערסטע באקאנטשאפט.

דיא זון זעהט זיך שוין נישט אין שטאט נ', נאר איהרע שיינע
ויסע שטראהלן שיינען נאך דארט אין פרעג הימיל, אצייכין דאס זי
זיז נאך נישט פיל ווייט פון אונזער ערדבאל, אונ אזו פאלייכטעט זיא
אך אין דונקעלין די וועגן פון דיזע נובערגנע שטאט, וואס נישט ווייט
פון איר, אויף איינע פון זייא וואס גייט פון אויערנע שטאט פ.
אדערט זיך איונגער אידעשער בחור פון איאהר זיבעצין, אהרשער
זענש מיט אשיינעם גישטאלט, געגין אים לויפט פון שטאט אשיינע
בעדען אויך פון זיין עלטער, אונ אים באגעגנענדיג פרעגט זיא אים
האכטיג: האט איר נישט גיפונען גייענדיג אדאמסקין אוהר?

— יא — האט ער גענטפערט. אונ דאס איז ער. אונ האט
גלייך איר איבערגעגעבן דעם אוהר וואס ער האט טאקע גיפונען.
ער האט פארהער זיך גרייליך גיפרייט מיט אים, אונ ווי דער שטייגער
איז האט ער איר נישט גידארפט אונעק געבין אזו האכטיג נישט פרעגנדיג
קיינע סמנים אויף אים, נאר עס איז פראנען מענטשין אויף גאטס
וועלט, וואס ווי נאר זיי דערזעהן זיך דעם ערסטין מאל קריגין זייא
אנאמירליכע גייגונג איינער צום אנדערין אונ פילין בייא זיך איינע
אינערליכע ליבע צום צווייטן, אונ דיזען בחור האט אויך גינומען
זיען די הארץ צו די פריילין ווי נאר ער האט איר דא דערזעהן, אונ
נאך מער האט אין אים גימאכט איין איינדרוק איר פארקייטערטע
גיזיכט וואס דאס האט איר נאך מער שיינקייט אונ אנגעהימיקייט צו
גיגעבין, דאס ער האט זיך נאר נישט באמראכט אונ האט איר דערלאנגט
איר אור וואס זי האט פארלארן גייענדיג שפאצירן, אונ זיז העכסט
צופרידען גיזען וואס ער האט אזא פריילין פון מאנגעל אויס=
גלייזט אונ איר דיא רוקע ווידער גיקערט.

זיא האט אים זייער געדאנקט. — גייענדיג ביידע צום
שטאט, האט זיא אים גיפרענט פון וואנען ער איז, און וואו
ער גייט.

— איך בין פון דער שטאט פ. און גיי דא ווערן א ישיבה
בהור — ער איז אפילו רויט גענוארין דאס זאגנדיג. און זיא האט
אים אויך מיט בעוואונדערונג אנגעקוקט דאס אזא שיינער יונג,
וועלכער זעהט גאנץ אריסטאקראטיס אויס, זאל זיין א ישיבה
בהור. —

וויא עס זעהט אויס, זייט איר פון איין ארעמען שטאנד,
אלזא נעמט פון מיר דויען רובל, וועט איר האבען אויף אייערע
אויסגאבען, האט דיא פריילין געזאגט ארויס געסענדיג ארובל
פון טאש.

איך בין צוואר פון גאר ארעמע עלטערן, און דאך גיט
איך אין דער ישיבה — האט ער זיך אפגערופען. און ווען איך
וואלט ווירקליך ארעס גיווען, וואלט איך אויך פון איך גאר גיט
גענומען, דען דאס וואלט אויסזעהן וויא בעלאהנונג פאר ביין
צוריק געבין איך אייער אוהר, און דאפיר דארף מען קיינע
בעלאהנונג געמען.

זיא האט אים נאך אמאל געדאנקט, און האבן זיך געשיידט.
ער איז זיך אנוועק אין בית המדרש, און זיא — אין איר פאטערס
הויז, זייערע הערצער ווארען פול פריידע איבער די גוטע אייגן-
דריקע וועלכע זיי האבן געמאכט איינער אויף דעם צווייטען.
דען וויא מיר ווייסן האבן זיי זיך שוין פערטרונקען אין ליעבע
וועלכע ערשיינט פלוזלונג, וויא אפזייער אין מענטשינס הארץ.
דער בהור איז אריין אין בית המדרש און האט גענומען
א גמרא און זיך געזעצט לערנען, דען עס וואר דאן אין אנהייב
אייר, וואס דאן לערנען נאך די ישיבה בהורים נאך סעריב. ער
איז זייער סיד געווען פון וועג און האט דערום נור צו מייזען
דיא

די איבעריגע ישיבה בחורים דאס ער איז אויף גיקומען לערנען :

אין בית המדרש איז דאן גיווען אויסער די ישיבה בחורים, איין שטאטישער בחור, וואס גיט ווילענדיג לערנען קיין ואך, פלעגט ער לויט ווכין מיט וועמען צו פארבריינגן דיא צייט, אונ היינט האט ער ויך מיט איינעם פון דיא ישיבה בחורים פֿעסט פארפלוידערט ביז טשפעט, דען ער איז אויף גיווען אבית המדרש איינגייער, אום צוא פארבלענדין דיא אויגען פון וויינע עלטערין וויא זאלין, מיינען דאס ער לערנט דארט.

וויא גיווענהליך האבין אלע אויסגעשטעלט דיא אייגען אויף דעם נייען ישיבה בחור וואס איז יעצט געקומען, אונ דער שטאטעשער בחור אויף, די ארעמע בחורים האבין אויף איהם קרום געקוקט, דען וויא רעכענען אפרישען בחור - וויא ער וואלט קומען וויא משיג גבול זיין, אונ ווייערע טעג צוגעמען, אבער דער שטאטישער בחור ? וואס האט ער צו איהם ? - דאך קוקט ער נאך מיט מעהר צארין וויא וויא, אויף איהם ! - דען עס איז דא אויף אעלכע מענטשין וואס קריגן פיינט דעם אנדערין מיטן ערשטן קוק אויף איהם דיא אורזאכע דער פון איז, וויא עס ווייזט אויס, ווייל ווייערע נאטורען ווייען העכסט אפגעשיידעט איינער פון דעם אנדערין, אונ ווייען גיבויט פון אעלכע עלעמענטן (גרונד עטצע) וואס ווייען ריכטיג דיא געגענזאטן אונ די לעצטע ברעגעס פון גומעס אונ שלעכטעס, וויא די פלוצלינגע ליבע קומט דורך די אייניגקייט אין די נאטורען, אזוי קומט די פלוצלינגע פיינדשאפט דורך פערשיעדענע געפילען.

אונ דויער שטאטישער בחור האט אויף גלייך פיינד געקראנען דויען פרישען ישיבה בחור, גיט וויסענדיג, ווער ער איז, אונ נאך מעהר, הערענדיג וויא ארעמע בחורים זאנען איינער צום אנדערין, "א, וואס פאר אשאהנער יונג דאס איז !" האט אים אנגעטייבן דיא

הארץ צו קאכין פון צארין, דען דינע לויבונג, האט ער גערעכנט,
איז יענער דאס גיקומען פון איהם רויבען, דען ביז אהער האט ער נישט
גיהערט דאס זאגענדיג אויף קיין ביהור אויסער איהם.

און אזוי האט אנגעהער נייער ארעם ביהור געקראנען, גלייך
אנקומענדיג אין שטאט, אנומע פריינדין, דיא מאדעלען וואס האט
ווינקליך אדעלען האראקטער ווי ער געהאט און אשונא, דעם פוסטין
שטאטיגען ביהור, וואס וואהר מאקע זיין געגענווארן.

(2) דער שטאטיגער ביהור.

אויף מארגן נאכין באוונען האט זיך אנגור ישיבה ביהור ווידער
גינעצט לערנען, און דער גבאי איז צו אים צוגיגאנגען און האט איהם
גיפרעגט, וואס מיט איהם איז, און ער איז אים גיפעלין גיווארן דורך
זיין זיין גיין און זיין היידן, און האט אים צו געזאגט צו באשטעלן
גומע טעג, ער האט ווירקליך אזוי געטאן און האט אים באשטעלט
טעג ביי די רייכסטע פון שטאט, וואס איינער פון זיי וואר אניוויסער
ר' שלמה פארראטשיק און ביא איהם האט ער גידארפט עסין שבת,
נישט וויסענדיג דאס ער איז דער פאטער פון זיין הערצענס געליבטע
עס איז גיקומען שבת איז ער אוועק אהין, און איז גיווארן ווי צומיכט
זעהענדיג דארט די פרייליך און זיא אויך די זעלבע זעהענדיג אים, זיא
האט אין שטוב דערציילט פון זיין אוועק געפין איר די אוהר, און אלע
האפן אים אנגינקומט פריינדיך נישט וויא איין ישיבה ביהור, און אזוי
האפן די געליבטע גאט גידאנקט פאר דינען גוטן שריט אין די וועג
פון ליבע, דען זאנסט וואו וואלטען זיין זיך גיקענט מער זעהן.

צו דיא דריטע רצח פארין בענטשין האט אריין גיטאנצט ביי ר'
שלמהן אין שטוב דער שטאטישער ביהור וואס מיר ווייסן אים שוין
פון בית המדרש, גיקלייד נאך דער לעצטער מאדע מיט אהויבע

הוט, אוויסע הארץ, עכט שווארצע שטיוול, אונ קורצע קליידער
נעט אונ גיפוצטע אריסטאקראטעס, ער האט זיך טיף פארבייגן
פאר ר' שלמה און זיין פרוי און גאך טיפער פאר זיין טאכטער
און האט זיך גינעצט אויף אשטול, וויא אקויל האט אים
דערשאטן זעהענדיג דעם נייעם ארעם בחור דא, און דער
ארעם בחור האט זיך אויך פאר אים זייער דערשראקען ניט
וויסינדיג פאר וואס.

דיזען פארפוצטין בחורס פאטער וואר ארייכער אייזינקרעמער,
און ניט ער ניט זיין פרוי ווארין גיבארענע גרויס שטעטישע פון רייכן
שטאנד, נאר דיא ענדערונג פון דיא צייט אין דיא קאנטין דורך דיא
אייזיגבאהנען, האט זייער לאנגע אויך גיענדערט און האט זייא פון
ארעם רייך גימאכט, דער אין די צייט פון שטרויענען די באהנען האט
ער גינומען אויך אביסיל אונטער האנדלן מיט אייזן און אזוי אין קורצן
דער פון זייער רייך גיווארין, אפער גיבליבן אונוויסענד און אן
אגעפיל פון קינדער ערציהונג זייערע קינדער האבען זיי ניט גילערניט
קליינערהייט צו זיין ארענטליך און גוטערציג, פארקערט אז איינער
פלעגט זיך פארנאנדער וויינען פלעגן זיי אים איינשטילען מיט דעם
שלאגן די איבעריגע, וואס דאס מאכט גיוויינטליך אויף דעם קינדס
הארץ איין אייגנדיק פון פינדשאפט און שלעכטצקייט, קיין מאל איז
בייא זייא ארויס גירעכט אפערמדר קינד וואס פלעגט זיך צושלאגן
שפילינדיג מיט זייערין, אין חדר פלעגן זיי לויט זוכן צו מסערין דעם
צווייטען ביין רבין, און אז זייא פלעגן ווירקן מיט זייערע רייד מען
זאל יענעם שמיסין, זייען זיי גיווען מלא שמחה, און אפט פלעגט
דער גוטער מלמד (אנוטער מלמד איז וואס שלאגט מער דיא קינדער
און לאזט זיי קיין פרייען לופט גיניסין) — זיי אליין הייסן דעם אנדערין
נעבען א פאטן, און דאן זייען זיי גאר גליקליך גיווען, זיי אפער האט

מען קיין מאל אריר גיט גיטאן, דען זיי זייען דאך גביריסע קינדער.
 אז זיי זינגען עלטער גיווארין, האבען זיין אויף קיינע בילדונג
 גינאסין, גיט גיפרופט זייערע אייגענשאפטען צו וואס קענען זיין
 גוטצען זיין אין די מענטשליכע גיזעלענשאפט, דאס זיי צו לערנען.
 אונ פילייכט האבן זיי גיהאט גוטע אייגענשאפטן צו קענען גרויסע
 קענטעניס, ווי פיל אונזער יונגענד, האבען וואונע שפאטאבנאסט צו
 ווערן גרויסע מענטשן אונ זיי ווערן גרויסע גארניסטן דורך שלעכטע
 ערציהונג, אונ פירינדיג אלעמען אין איין וועג די אויף וואס זייען גאר
 אויף וואס אנדערס גיבארין גיווארין, אונ אזוי האט אויף דער גייער
 גביר זינגע קינדער גיהאדעוועט אויף די מאדע, האטן זיי האבן גיט
 גיוואלט לערנען, דאך האבן זיי גימוסט אין בית המדרש זיין, ער
 האט זיי גאך גיגעבן אונ גישמייכלט איבער די מאסען, זיי גיקליידעט
 זייער רייך אונ זיי זייען אזוי גיבליבן אונגוויסענד אונ שטאלץ, שלעכט
 אונ אויף גיט פרום, ווי מיר קאנען שוין אייגעס פון זיי וואס ביז אהער
 האבן מיר אים גירופן שטאטישער בחור, אונ פון איצט וועלן מיר
 אים רופן זרח ווי דער הון האט אים אנאמען גיגעבן.

זרח איז גיווען דער עלסטער פון דעם אייזינגקערעמערס קינדער,
 אונ וויא ער וואר פון געשטאלט זייער זיין האט ער שוין אן מית פיל
 בעקאנשאפט גיקראנין מיט די שטאטישע פריילינגס, אונ ער פלעגט
 זיך שטענדיג בארימען פאר די ישיבה בחורים וויא קלוג אונ העלדעס
 ער פירט מיט זיין אונ פלעגט וויא לויט אכעסין. דיא חארץ זאגנדיג
 צו זיין, איר ווייסט געבעד, גאר פון דיא וועלט גיט, איך וואלט ווי
 איר גיווען גיט צו קענען פארבריינגען קיין מאל מיט קיין פריילין,
 וואלט איך גיט דערהאלטן, וואס איז דאס פאר אלעבין אייערער?—
 אין ווארטייט איז זיין בעסער פאר אים גיווען דען אין אועלעכע זאכן
 וואס מער מען לאזט זיך אריין, פאראיזט מען זיך אלץ מערער, אונ

מען האט מער צרות פאר נחמה, און צום סוף פירט דאס אנוועק אין דער העלע, און גליקליך איז דער וואס היט דעם ערסטן טריט גיט געבין אויף דיא וועג פון ליידענשאפט, און זיין איז אויף גיט גינג גיווען דיא פולע מיידען, ער האט גיוואלט פירן אליינע מיט הנדען ר' שלמהם טאכטער אויף, און ער האט איר אין דער מטהאט גיליבט אונד האט גיוואלט מיר איר הייראטין, ער פלעגט אפטער מאכין באזוכן אין איר פאטערס הויז זיך אויספוצינדיג ווי אהתן, איר ליבע צו קריגן, און עס איז לויט גיווען פערלארענע מיה, און דעם מאל האט ער זיך גאך שטענער אנגייעניג און איז אריין מיטן האפענונג דאס איצט וועט ער שוין פילייכט איר הארץ אין זיין געטן פאנגן, אפער ווי צארנדיג און ברוגז ער איז גיווארין באטראכטינדיג דאס זי קוקט אויף אים איצט גאך ווייניגער ווי פריער און דאס זי הייבט אלע ווילע אירע אייגען אויף דעם ארעם בחור וואס ער האט אים שוין פייגט פון פריער, און ווי דער שטייגער איז פון אלע שטלעכטע מענשן גיט שולדיג צווא מאכין אין קיין ואך זיך ועלכסט גאר דעם אנדערין, אזויא האט ער אויך גיטראכט דאס איצט וואלט זיא אים שוין גיוויס גיליבט, ווען גיט דער שטן וואלט זיך דא גיטשעלט אפן וועג, און ער האט באשלאסן ביי זיך אים אראב צו יאגען פון וועג מיט וואס ער וועט גאר קענען — .

(3) דעם ישיבה בחורם עלטערין *

יעדען מענטשן איז פיל טייערער יעדער ואך איידער ער האט איהר אלס ער קריגט איהר שוין, און דאס איז איינגיטשעלט אין דער גאטור, אום דער מענטש זאל זיך מאטערין צו קריגן יעדער ואך, דען ווען ער וואלט אזא פוסט צווא דיא ואך האבן פריער וויא גאך דעם, וואלט ער גיט וועלן הארעווען

און אפּטער שטעלין דעם לעבין אין געפאר איהר צו ערגרייכן , און אזוי זעהן מיר אויף פיל גרויסע לומדים און רבנים, האטן זיי לייבן שטענדיג דעם לערנען און דיא לערנערס לייבן זיי דאס גיט אזוי וויא אנדערע , ווייל זייא קענען אליין לערנען איז דאס ביי זייא גיט אזוי טייער ווי ביי די וואס קענען גיט , און ביי זיי איז טייערער די גוטע וואס דאס פעלט זיי און דאדער טוען גיוויינטליך רבנים שידוכים מיט גבירים און האבן דאס רוב איידעמס פראסטע מענטשן , און מאטערין זיך גיט אזוי פיל זייערע קינדער פאר לומדים צו מאכן וויא אנדערע וואס קענען גיט לערנען , דען עס איז ביי זיי גיט אזוי טייער די ואך וואס זייא אליין קענען , ווען אויך זייא האלטן זיך גרויס גענין אנדערין דער מיט , אפער דער מענטש איז דאך גיבויט פון פארשידענע עלעמענטן (יסודות) און ענטהאלט אין זיך צווייערליי גאטורעס וואס זייען ריכטיג פארקערט איינער פון דעם אנדערין , ז. ב. זש. וויא שטאלציקייט און דעמוטהיגקייט , פיינדשאפט און ליבשאפט א. ז. וו. , אונזער פאנוצט אפּטער דיא ביידע פארקערטע זיטין (מדות) גענין איין ואך , וויא עס פאסט זיך פאר אים , און אזויא שטאלצירן זיי מיטן לערנען ווען זייער זעלבסט ליבע דאס טרעפעוועט , און האלטן דאס גיט גרויס , אז עס איז פאר זייא גוטציגער אזויא צוהאלטן .

איינער פון אזעלכע לומדים וואר דעם ארעם כהורס פאטער , ער וואר איין עלוי אין זיינער יוגענד , און אים האט פאר איין איידעם גינומען ארייכער איד וואס האט גיט גיקאנט לערנען , און דאדער האט ער גרייליך גיוזכט פאר זיין איינציגע טאכטער אמאן אנוויל לערנער , און האט גיקראגן דיזען עלוי , וואס גאך דיא קעסט און גאכין שווערס טויט האט ער זיך אויך ווייניג אין גישעפט גימסט , און דיא שניט קראם האט זיין ווייב גיפירט , און דאדער וויא אויך דיזע

פרוי וואר קלוג און נישקט, דאך גייט נישאלס נישט אן נישטעפט וואס אפרויענציקער איז דיא פירערקע, און זייער קראס האט אויך אנגייהיבן אונטער צוגיין נאכין שווערס טויט, ווייל פאר איין פרוי איז גיווען דער נישטעפט צוא גרויס צו פירען אליין דעריבער איז זיא ניקומען צוא אנדעריגע לאגע, און זייא האבין זיך אזויא גילעכט אקאנאמיס, ווען אויך נישט גאר ארעם, דאך אלס יורדים.

אונזער דוד איז נאך אין דיא ערסטע בעסערע צייטן נישארין גיווארין און האט קיין ערציהונג נישאסין פון פאטערס זייט, דען ער (דער פאטער) אליין האט גאך ערציהונג גידארפט, דען ער וואר נאך דאן גאנץ יונג און האלב ווילד און דווק דורך די גרויסע עהרע וואס אלע האבין אים גיגעבין, און דורך דיא פלוצליכע פארבייטונג פון אישיבה כהור אויף אנגבירס איין איידעם, דאך האט פאר אים וואס וואר פון גאטור נישט, געהארזאם און פייתני איז פאר אים גינג גיווען די מוטערס ערציהונג, וואס זי וואר גאנץ קלוג און געלאסין און איז דאדער מיטן מאן אויך אויסניקומען אן צאנק.

אין די לעצטע צייט האט דער פאטער גייהיסן דודין צוגעמען פון לערנען אין געשעפט, דען לערנען קען ער דאך —; אבער דוד האט קיינע גאטירליכע גייגונג צום נישטעפט גיהאט, און וואר נישאפין נישט מיט דיא הענט גאר מיטן קאפ צו ארבעטן, דרום האט ער דיא מוטער נישטעטן זי זאל אים אויף הוצאות געבן און ער וועט בעסער גיין לערנען אנדערס וואו, און איז מאקע אנוועק אן פאטערס וויסן, זי מיר האבין אים שוין גיזעהען אין גער בית המדרש —.

(4) די רעיוזיע.

דוד האט זיך גילערינט רותני דעם גאנצין וועגער, דען ויין שונא זיך האט אים נישט גיקענט קיינע שלעכטעם טאן, זאגן דאס ער ליבט

זיך מיט דעם פֿאַרדראַציקס טאָכטער וויא ער פֿאַרשטייט, וואס דאס
 איז געוויינליך ביי אונז אנרוישער זינד, האט זיך זיך גישעמט מען
 זאל גיט זאגן דאס זיא האט אישיבך בהור אויסדערנוויילט איידער
 אים, אונ קיין אנדער זינד האט ער אויף אים גיט גיפונען. אויסער
 דעם איז ער געווען פארטאן אין באדין זיך, אונ שפאצירן גיין, אונ
 האט קיין צייט גיהאט וואס צו טאן וועגן דעם, אונ דוד האט זיך
 אן גילערינט אסאך גמרא, אויך האט ער גיקראגן עטליכע מליצה
 ספרים, אונ ווי ער האט הנד פון פריער נומ געוואוסט, האט ער זיך
 דא אויסגילערינט גיין צו שרייבן מליצה ברוך אונ שירים; ער פלעגט
 אפט קריגן ארוישיסען אדער אדויטשיסען ביכעל, אונ פלעגט זיין
 לעזען ווי ער האט ווייניג דיזע שפראכען גיקענט, דער רעכטער ציל
 אפער זינער איז געווען דער לערנען די גמרא, דען ער האט ווירקליך
 גירעכנט צו ווערען מיט דער צייט א רב, אונ נאר גיט צו זיין נאר
 אונוויסענד, האט ער גלערינט אביסל זייטיגע קענטעניס אין גיהיימנים,
 אפער ווי דער ווינטער איז אנגיקומען, אונ זיך איז געווארן אנדעסערער
 איינגייער אין בית המדרש, האט ער גענומען היטין דודס טריט אונ
 האט איהם גיחאפט אמאל ביא נאכט זייענדיג פארטראכט איבער
 אדויטשעסין ביכיל, ער האט גלייך אפגעוועקט אלע ישיבה בחורים
 וואס האבן שוין גישלאפן מיטין שמש אונ מען האט צוגענומען פון
 אים דעם ביכיל אונ זיין האבן גימאכט ארעווייזע אין דודס קעסטל
 אונ האבן דארט גיפונען נאך אייניגע ספרים, העברייסע, רוסיסע
 אונ דייטשישע, אונ מארגן האט דער מיט גיקאכט דער בית המדרש,
 אלע האבן דודין אנגיקוקט ביסערע אונ גיזידילט, די קינדער האבן
 פון איהם גילאכט, אונ ער האט קיין ווארט גיקענט גיידן, אונ עס
 איז אים געבען דיא וועלט איינג געווארן, ביז ר' שלמה פארדראציק
 איז צו אים צוגיגאנגן אונ האט אים אנוועק גיפירט צו זיך, דען ער

האט גאר אנדערע מיינונגען וועגן דודין ניהאט, און אים איז ער נאך מער גיפעלין גיווארין דורך דיזען גייעס.

דיא ישיבה בחורים האבין דודין גיט האלט ניהאט איבער זיין שענערין געשטאלט, זיין בעסערין פיהרונג, און זיין מער קענען לערנען וואס דיזע אלע זייען אימער אונפערציייליקע זינד, און וויא זיי האבין זיך דערוואוסט דאס ער לעריגט קענטעניס אויף, אזוי האט ער דאך נאך אמעלה מער פאר זייא, האבין זייא אים נאך פיינטער גיכראגין און האבין איין ארט גיפונען זיך גוקס צו זיין אן אים, און זיך אביסיל פארנערעסערין דער מיט וואס זייא לערנען קיינע קענטעניס, ביי דיא פארפרוממע מענטשין, דען אז די וואס געמען זיך אן גאטס קריוודעס, וואלטין ווירקליך פון גאטס קריוודע וועגן מיינען, דאן וואלטין זייא זיך גיט דארפין פרייען, גאר פארקערט נאך פארזארגט ווערין אז זיי גיפינען אייגעס וואס טוט גאט ווידער ווילען נאך זייער גידאנקן נאך; אויך וואלטין זיי רודף זיין ווי דעם וואס זיי, גיפינען עסינדיג אום השעה באב, אויך דעם וואס הולעט גיט און איז גיט פרייליך אום יום טוב, דען דאס איז אויך אזינד גענען גאט, אבער אז זיי ווילן גיפינען אויף יענעם זינד און זוכין צו גיפינען און אז זיי גיפינען שוין, ווערין זייא מלא שמחה, וויא דיזע ישיבה בחורים, איז דאס אציידן אז זייא געמען זיך גיט אן פאר גאט, גאר מיט זייערע שלעכטע הערצער דאס זייא פארגינען גיט יענעם זיין רוה און לעבין, טוען זייא זייערע טהאטין, און דאהער ארט זיי גיט אז יענער איז עובר איין עבירה און האט קיין הנאה דער פון וויא צ. ב. ש. גיט הולענען אום שמחת הורה אדער פורים —.

אבער ר' שלמה וואס איז גיווען אמענטש מיט גיפיל און אייניגע מאסען גיבילדעט, און האט זיין מאכטער חנהען אויך גילאזט לערנען וויסענשאפט, ער האט זיך ערבארעמט איבער דודין, און וויא ער

האט פארשטאנען דאס מען וועט אים שוין מער קיין טעג געבן, האט ער אים אריין גינומען צו זיך אין שטוב ער זאל עסין אויף זיין טיש און זאל מיט זיין טאכטער לערנען העברייס און זיא וועט אים לערנען רושים און דייטש, און אזוי איז גאר דוד'ן אנליק גישעהן דורך דעם וואס זרח מיט זיין קאמפאניע האבן אים אונגליקליך גיוואלט מאכן, און זרח האט דאס גיוועהן און האט שיר דיא פאפלעקצע באקומען.

(5) דיא רעטונג.

דוד האט ביין פארראציק אין שטוב אנגעהויבן צו לערנען מער קענטעניס און ווייניגער גמרא, און ער איז דערנאנגין נישט אידעשע היסטאריע און האט אנומן באגריף אין גאנצן העבריישין ליטעראטור גיקראגין; דער ציל פון רבנות, האט אים זיך שוין נישט גילוסט, און פלעגט דאסער אומגיין שטענדיג פארטראכט וועגן זיין תכלית, און וועגן אייניגע רעליגיאזע אופקלערן; איין מאל איז ער זיך אזויא גיגאנגין איינער אליין שפאצירן לעבן אוואלד נישט ווייט פון שטאט און האט זיך גיטראכט זיינע גידאנקן וויא גיוויינליך, פלוצלינג האט ער דערזען וויא איין הערר שטייט לעבן אבנים מיט אפיסטאלעט אין האנד, און צילט צו שיקען אויף אדאמע מיט אהערין וואס גייען פון ווייטן. דוד האט אים אנגינאמען האסטויג פון הינטן דאס דער פיסטאלעט איז אראב גיפאלן אויף דער ערד און דער הערר האט זיך פון אים נישט גיקענט ארויסדרייען, זייא האבן זיך אוויילע גיגאנגליט ביז די דאמע מיטן הערין זיינן גאהנט צו גיגאנגין, דער הער מינענדיג אז דוד איז אמערדער וואס וויל דעם העררן בארויפן, האט ער איין גישרייא גיטאן צו דוד'ן: וואס ווילסטו פון אים?

— דוד איז שוין פארמאטערט גיווען און האט קאם אויסגירעט דאס דער הערר האט זייא גיוואלט שיקען מיט דעם פיסטאלעט וואס

דא לינט און ער האט אים אָפֿגיהאַלטן . - דיא דאָמק האט גלייך
דערקענט דעם העררן און האט גיזאנט זייער צושראקן אז עס איז
וויא דוד זאנט, דען דיזער הערר האט איר גיליכט איידער ויא האט
גיהייראטעט און ווייל ויא האט אים ענטזאנט, האט ער גיזאנט דאס
ער וועט ראכע נעמען, און וואלט דאס איצט אויסגיפירט ווען גיט
דוד. דיא דאָמק וואר דעם גופערנאטארס טאכטער און דער הער
איר געמאהל, דער לעצטער האט גלייך אָנגינומען דעם אָרון, און
ער מיט דוד'ן האבין אים אָנגיהייבן צוטאסצעגען אין שטאט, וויא
זייא זיינען גיקומען נאנט צום שטאט, האבין זיי איהם איבערגיגעבן
צו סאלדאטן וואס זיי האבין באגענינט, און דוד איז מיט גיזאנגין
צום גופערנאטאר, עס פארשטייט זיך דאס אלע זיינען פארוואונדערט
גיזוארין צו זעהן דוד'ן גייענדיג מיט'ן גופערנאטארס טאכטער ביז
מען איז דערנאנגין די מעשה, און דאס פארשטייט זיך אויך דאס
דער גופערנאטאר האט גרייליך גידאנקט דוד'ן, און ער האט צו אים
גיזאנט דאס זיין הויז איז אָפֿען פאר אים ווען ער וועט וואס קומען
בעטן בייא אים, דער איידעם האט אים גישיינקט אַנאלדעגעס זיינער
און די טאכטער האט אים גיגעבן אַמיייערין רינג, און אזו האט ער
זיך גיזענינט מיט אלעמען פריינדליך און איז אָוועק.

6.

אין אינטעראסענדער געשפּרעך.

דאך איז קיין נוסעס אויף דער וועלט ניטא עס זאל זיך נאר
קיין ווייניג שלעכטעס דרינען געפינען, און אזוי אויך דיזער גליק וואס
האט דא דוד'ן גיטראפין, האט אים גרויסע זארג און הערצענס ליידן
אָנגימאכט, דען אז ער איז ביין גופערנאטאר גיווען, האט ער אים
גיפרענט

גיפרענט צו ער קען גוט דיא רוקסיסע שפראכע דאן וועט ער אים דיא בעסטע שטעלע אין זיין קאנצעלאריע געבן, אפער ער האט דאך גימוסט זאגן דיא ווארטייט דאס ער וואר נאך גיט פאלקאם אין דינע שפראכע, אלזא האט ער אים מער גיט צו געזאגט צו ערפילען זיינע פארלאנגן ווען ער וועט אים בעטן, און דאס האט אים גיגרינעט אין הארצין און גיגומען דעם לעבן.

א, מיין ליבסטע, האט ער אמאל גיזאגט אין אלעגאנן גישפערע צו חנה'ן, וואלט איך דיא רוקסיסע שפראכע גוט גיקענט דאן וויא גליקליך וואלט איך גיווען, אנרויסע שטעלע מיט געלט און עהרע וואלט איך גיטהאט, און עס וואלט אויז גרינג גיווען צו קומען צו אונזער ציל, דען דינע עלטערין וואלטין מיר דאן גיוויס פאר איין איידעם גיוואלט האבן, אפער איצט וויס איך גאר גיט פון וואס איך וועל לעבן אויף גאטעס וועלט, און צוקומען צו אונזער וואונד איז קיין וועג דא. א, בעסער וואלט איך גאר קיין ביסיל קענטעניס אויך גיט גיוואוסט, דאן וואלט איך לוסט גיטהאט צו לעבן פון רבנות אדער פון לערנען מיט קינדער, און דאן וואלט איך אויך קיין גיפיל גיטהאט צו פארשטיין וויא גוט עס איז אזא פרוי וויא דוא גינסט צו האבן, און וואלט גיקענט געמען איינע פון די קצבעסע אדער באנדערסע אונרויסענדיע טעכטער ווי אנדערע ישיבת ביהורים, אפער אומגליקליך בין איך דאס איך בין אראפ פון דיא אלטע וועג און צו קיין גייע גיט גיקומען, איך וויס וואס גוט איז, און בין גיט ווערט צו האבן!

-- ווארף זיך גיט אזו העראפ, האט חנה זיך אפגירופן, און איך זאג פארקערט דאס גאר אזעלכע מענטשין וויא דוא זיינען דיא בעסטע אויף דער וועלט, דען פון איין זייט זעה איך אונרויסענדיע מענטשין, וואס ווייסן אליין גיט און לערנען דיא קינדער גיט קיין נאך וואס גוצט צו דיא וועלט, ווייל וויא זאגן שטענדיג, דאס דיא

וועלט איז הָבֵל הַבָּלִים ! האַמִּין אין וויערע תּוֹנְדֵלֶען מאַכִּין וויא אַלע פֿאַלשִׁין מיטן צווייטן אום צו פֿאַרפֿעסערין וויער לאַגע אויף דער וועלט, אָפֿר דס תּוֹיִבִּין ווי גיווינליך אָן צו טאן אז ווי גייען אַרויס פון די עֲלֻטֶּרִינִס תּוֹיִזער גאָפֿ קעסט און האַבִּין גאָר נישט פון וואַנענט אָן צוא תּוֹיִבִּין צוא לעבִּין אויף דער וועלט אויסער פון שווינדל און אָפֿנאַרין דעם צווייטן, אָפֿער צוא ערציהען. דיא קינדער אין אַרדענונג און וויא צוא מאַכִּין פֿאַר מענטשין וויא זאלען קענען רוהיג און ערליך לעבִּין נישט וויא וויא, אויף דרוף זאגן וויא : וואס וועלן מיר מאַכִּין פֿאַראַנדקעס אויף דיא הַבִּלְדִּיקע וועלט, ויא איז ווירקליך אזוי צו אזוי אַלץ גאָר נישט ! וואס דאס האַבִּין מער נישט גיקענט זאגן אונזערע עֲלֻטֶּרִין אין מיטעל אַלמער צייט וואס האַבִּין נישט גיקענט לעבִּין אויף דער וועלט מיט רוה און פֿאַרנעניגענד אָפֿער איצט אז מיר קענען אויף רוה און פֿאַרנעניגענד האַבִּין דען די פֿעלקער וויען אונז שוין נישט רוה ווי פֿאַרצייטן, ווארום זאלן מיר זאגן אז די וועלט איז הָבֵל און וואס וועט העלפִּין אונזער זאגן — . און פון אַנדערין ווייט זעה איך גאטלאזע מענטשין וואס פֿירן זיך און וויערע קינדער אָן תּוֹרָה, אָן תּפִּלָּה וואס דיזע בריינגען צוואר צום אייביגען גליק וואס מיר קענען נישט לייקענען אויף דיא קומעריגע וועלט, דען צוואר איז אויף דער וועלט, מער שְׁלֵעכְטִס דא וויא גוטס, און גאָפֿ מער דאס דיא שְׁלֵעכְטִס האַבִּין דאס רוב דיא גוטע מענטשין און דיא גוטס דיא שְׁלֵעכְטִע מענטשין, און ווען אויף דיא קינפֿטיגע וועלט וואלט נישט פֿאַרקערט ווין, דאן וואלט דאך דער פֿאַשעפֿער אומגערעכט בלייבִּין. אָפֿער דיזע מענטשין וויען קאלט אין גלויבִּין און תּוֹמֵן נישט ווס גאט הט גיהייסן מיט מענטשין פֿירן וויא זיך אַפִּילוּ בעסער און ערליכער, ווייל וויא וויען רייכער, וויא וויען גוטצבאָרע מענטשין צו דיא וועלט

גיוויינמליך, אונ דארפן ניט לעבן פון ווינט, אונ דאס אויף ווייל
 זיין האלטן דאך גרייליך פון דיא וועלט, איז זיין שווערער צוא
 מאן שלעכטעם דעם צווייטן אין דיא וועלטליכע אינטערעסן
 ניט וויא יענע וואס האלטן דיא וועלט פאר גאר ניסט פארין
 צווייטן דאך אז עס קומט זיין צוא דער האנד אנרויסער אקט,
 וואס מען קען פון אים אסך פרפיט האבן, דאן טוען זיי עס גרייליך,
 ווייל מיט דיא סך געלט וואס זיין וועלן דורך אים באקומען,
 וועלען זיי קענען זייער עהרע באשיינען נאך מער וויא פריער, וואס
 ביין זיין שפילט די עהרע דיא גאנצע ראילע ניט דיא אמונה,
 וואס גאר זי קען אפהאלטן פון גרעסטן אקט וואס קען רייד מאכן,
 ווען דער מענטש איז ניט איינגיוויינט צו מאן אזעלכע אקטן, ווען
 אויף ער איז איינגיוויינט צו דרייען אין זיינע גישעפטן איבער איין
 קאפיקע - אבער מיט גאט פירן זיך אונזערע ניימאדישע אידן
 גאר שלעכט, זיי זיינען טאג אין טאג עובר אויף עטליכע פארזאגן
 אונ האבן קיינע אידעשע געפילען אויסער דעם גאמען איד -
 אונ אזויא זיינען גאנץ ווייניג וואס ביין זיין זאל זיך פארזאגן
 דער גלויבען מיט וויסענשאפט, דיא ערליכקייט מיט לייטן אונ
 דיא פרומקייט מיט גאט, אונ דיא גליקן פון דיא וועלט מיט
 דיא קומענדיגע, וואס דיר גיפן איד איינעם פון דינען קליינעם
 בעסטן צאל מענטשן אונ דוא וועסט גאך שפעטער דער גיין
 מער קענטעניס, וועסטו טאקע זיין לייטן גלייך -
 זיינע רייד זיינען מיר מיינער, האט דוד גיענטפערט, אונ
 זיי האבן מיר גרינגער אויפן הארצין געמאכט, דאך זאגסטו אליין
 ליבע, דאס עס זיינען ווייניג דינער סארט מענטשן, אונ וויא
 עס איז באוואוסט לעבן דיא ווייניגערע איבעראל שליכער
 אויף דער וועלט -

איצט גיפֿינען זיך שוין מער אַזעלכע מענטשן וויא פֿאַרְהער
אונ מיט דער צייט וועלן זייא זיך מערין אַן צווייפֿעל, אונ גיט
פֿאַרנעם דאס מיין פֿאַטער איז אויך פֿון דינען סאַרט מענטשן,
אַלזא דאַרפֿסטו דעם האפֿענונג גיט פֿאַרלירן. — מיט דינע
ווערטער וואס חנה האט גירעט אַפֿיסיל איפֿעראסט, האט זיך
זייער גישפּרעך גיעגריגט דינען מאל.

7.

זרחם שלעכט־שקייט.

דורך האט זיך גינומען פֿעסטער צו קענשאפט, אונ איפֿערהויפֿט
צו דערלערנען דיא רוקסע גראמאטיקע ביז גרונד, אָבער זרח
זיין בלוט פֿיינד האט גיט גיקענט זעהען וויא רוהיג ער לעבט זיך
אונ נאך מער דאס ער האט אים זעלבסט צו דיא לאגע גיבראכט,
אונ זיך נאך פֿאדלעד גימאכט בייא ר' שלמהן אין הויז. ער האט
שוין נאר אונפֿגיהערט צו האפֿין חנה'ס ליבע צו קריגן, דאָהער
האט ער איר מיט איר נעליבטין פֿראסט גיוואלט אַן טאן צרות
אַלס ראכע. — ער האט גיקויפט פֿאלשע מטבעות אונ ער האט
זייא באַהאַלטן אין דודס צימער אונ האט דאנאשעוועט דעם
פֿאליצמייסטער דאס בייא ר' שלמהן איז פֿראנן פֿאַרשע מטבעות.
מען האט גימאכט איין אַפֿיסקע אונ מען האט טאקע גיפונען,
אַלע הויז לייט האט מען אַרײַן גיזעצט, נאר דורך אַפֿאַרענקע
זייען זייא לייז גיקומען אין אַקורצע צייט, אָבער פֿאַר דודין
וואס איז גיט קיין שטאטישער, אונ בפרט נאך אַהאַלבער אַפֿיקורוס,
האט קיינער קיין פֿאַרענקע גינעבין אונ ער איז זיך גיבליבן זיצן
נעבעך אליין אונ עלענד.

ר' שלמה האט זיך ניםאטערט ריין צו מאכין פון דעם זיך
אונ אויך דודין, אבער עס האט נים ניהאלפין, ביז עס איז אמאל
דער גופערנאטאר דורך גינאנגען דיא טיורמעס, אונ האט יעדער
ראסטאנט גיפרענט אויף זיין זינד אונ אז ער איז גיקומען צו דודין,
האט ער אים דערקענט.

דוד איז אים צו דיא פיס גיפאלן אונ האט גיזאנט מיט גיוויין,
דאס דיא מטבעות זיינען גיווען אונטערניוארפענע, דער
גופערנאטאר האט פארשטאנען דיא ריכטיקייט אונ האט גימאכט
גלייך אסלעצטווא גאר צום שיין, אונ אלע זיינען ארויס ריין
דער פון.

דוד האט זיך צוריק צו ר' שלמהען אין שטוב אומניקערט,
אונ זרח האט ווידער נים אויסגיפירט, צוואר האט קיינער גיוואוסט
אז דאס האט ער גיטאן, אבער דוד האט פארשטאנען אז דאס
איז זיין ארבעט, ער האט אבער דאס פאר קיינעם נים גיזאנט
ניט וויסנדיג קלאר.

זרח האט אבער נים גירוהט אונ האט לויטער גיווכט שלעכטן
צו טאן. ער האט זיך פארשאפט אווייסן קיטיל מיט אליילעך,
אונ וויא פון הנחם צימער איז אריין אפענשטער אין אנארטין,
פלעגט ער בייא נאכט פארבייא לויפן לעבין פענצטער אנגיציין
אין ווייסן איר צודערשרעקען מיט דיווען טויט שרעקענים.

חנה האט זיך זייער דערשראקן דער פון, וויא אויך ויא
איז גיבילדעט גיווען, אונ האט דאס ענדעקט פאר דודין, אונ
ער האט גלייך פארשטאנען דאס זרח איז דא אין דעם שפיל
אויך, דאהער האט ער צו איר גיזאנט: שרעק זיך נים דער פאר,
דען דא איז איינס פון דיא ביידע: אדער עס דאכט זיך דיר,
אדער אמענטש טוט דאס מיט פלייס דיר צושרעקן -

איך האב אויף צום ערסטן גירעכניגט דאס עס קען זיין
עס האט זיך מיר גינדאכט, האט חנה גיענטפערט. אפער וויא
איך האב דאס שוין עטליכע מאל גיזען, בין איך שוין גאר וויא
צומיסט וועגען דעם, דען וואס פאר אסענטש אונ פאר וואס זאל
מיר ווער דאס טאן?

אונ איך וועל דאס היינט בייא גאכט דערגיין, האט איר
דוד פארזיכערט, אויב דאס וועט היינט ווידער גישעהן, איך וועל
דא פארבלייבן, אונ וועל דאס אויף זעהען, דאן וועל איך ארויס
לויפן אונ דאס אן האפן.

אונ דוא וועסט גאר קיין מורא ניט האבן? האט חנה אים
פארוואונדערט גיפרעגט.

גיין, האט דוד גיענטפערט, דען דאס איז גיוויס קיין טויטער.
פאר וואס ניט? האט חנה ווידער גיפרעגט, טרעפט דען
ניט אויף דער וועלט וואונדער וואס עס איז ניט גאך אונזער שכל
גאך אונ ניט גאך דיא גאטור גאך? אונ פאר וואס קען דויער
וואונדער אויף ניט גישעהן?

איך וועל דיר אויף דאס אריכטיגן אנטווארט געבן,
האט זיך דוד אפגירופן, גאר פריער מוז איך דיר זאגען דאס פיל
גיבילדעטע טרעפט וויא דיר דאס זיין געמען גלויבן אזעלכע
וואונדער וואס זיין האבן פארהער ניט גיגלויבט ווען זיין קומען
צו דער האנד אונ זיין קעגען זיין ניט פארשטיין, אפער אין
דער טהאט איז פראגען גרענעצען וואס מען דארף אלע מאל
גלויבן, אונ וואס מען דארף קיין מאל גלויבן, דען גיווייגלויב
זאגן די אפערגלויבער אויף אז עס איז דא אפערגלויבער, גאר זיי
גלויבן ריכטיג, אונ אויך דיא אומגלויבער זאגן דאס עס איז
פראגען אומגלויבער, גאר זיי גלויבן וויא מען דארף. - גאר דער

גַרְעִנְעֵץ פֿון גִּלּוּיבִין איז אַזוי: וואס עס איז געגין דער גאטור,
טאר מען נישט גלויבן, און וואס עס איז איבער דער גאטור,
דארף מען גלויבן, דאס הייסט, אויף דיא וואך וואס עס איז
פֿראגען ריכטיגע באווייזן (מופתים הותכים) פון שכל און פון
גאטור דאס דאס קען נישט זיין, קען דאס טאקע קיין מאל נישטעהן,
אבער אויף דיא וואך וואס עס איז נישטא קיין ריכטיגע באווייזן אז
דאס קען נישט נישטעהן, ווען עס איז נישטא קיין ריכטיגע באווייזן
דאס דאס קען זיין, אויף דרום באשטייט דיא אמונה, ביז דיא
גליקליכע צייט וועט קומען דאס מען וועט אלץ ווייסן נישט גלויבן
ווי עס שטייט, ומלאה הארץ דעה. — און טויטע זאלן קענען
אום גיין אויף דער וועלט פאר תהיית המתים, דאס איז געגין
דער גאטור, און אזוי איז דאס גיוויס אלעבעדיגער מענטש ווער
עס לויפט דא פארבייא אין טויטע קליידער.

דער וויילע איז גיווארין גאכט און אז עס איז פינצטער
גיווארין האבן וויא טאקע דערזעהן פארבייא לייפיגדיג דעם ווייסן
נישטאלט דעבין פענצטער.

דוד איז האסטיג אריין אין גארטן און האט פעסט אנגינאמען
דעם קיטיל אויסטרייענדיג זרה!.

זרח איז גיווארין בלאס וויא דער קיטיל און האט זיך פון
ארט נישט גיקענט רירן.

דוד האט אים אראב נישלעפט דעם ליילעך מיטן קיטיל
און האט צו אים מיט אשטארקע שטיימע גיוואנט דיזע ווערטער:
צוואר בינסטו ווערט דאס איך און תנה זאלין דיר אנקלאגן אין
פאליצייא, און דאן וואלסטו אפינצטערין סוף דער פאר האבן,
אבער איך וויל דיר קיין שלעכטעם טאן, און איך רעבין דאס
דער מיט וואס איך ווייז דיר מיין גוטסקייט דאס איך האב דיר

מיין אומזיסטער פייגד גיחאפט אונ זיך דיר אונעק אין אגוט
וועג וועסטו זעהען וואס גוטסקייט איז אונ וועסט פון היינט אן
אויף בעסער ווערן. —

דער גאד האט ער אים גילאזין גיין אונ דוד איז אריין צו
הנהען אונ האט גרייליך גילאכט מיט איר פין דיא זשעגע. —

8

גרויסע ענדערונגען.

דער גוטער דוד האט זייער גוט גיטאן וואס ער איז זיך
מיט זרחין באגאנגין מיט גוטין. דען מען טאר קיין מאל איין
אומזיסטין פייגד אויף קיין שלעכטס טאן, זיין צארין מער גיט
צו היצין, פארקערט מען דארף אים גוטס טאן וויא שלמה זאגט:
אם רעב שונאד האכילתו דחס, דאס הייסט, אז דיין פייגד איז
הונגעריג, שפייזע אים מיט ברויט. אונ זרח איז טאקע אונעק
עפעס וויא צומיסט זעהענדיג וויא זיין פייגד האט אים גיט
באצאלט פאר זיינע שלעכטן וואס ער טוט אים גאר אומזיסט,
אונ ער האט שוין בייא זיך באשלאסן מער דודין גיט רודף צו
זיין, אונ גאר אונעק צו פארין פון נ', דען ער האט זיך בארעכניגט
וויא שלעכט ער פירט זיך דא אונ עס ווערט פון אים גאר ניסט.
ער האט דאס פארגישטעלט זיינע עלטערין אונ וויא
ווייסנדיג דאס ער האט שוין אשלעכטין גאמען באקומען אין
שטאט אונ וועט שווער אשידוד קריגן האבן וויא אייגנשטימט
ער זאל פארין קיין אויסלאנד, אונ איז טאקע אונעק גיפארין פון
נ' סוף ווינטער קיין ב' אין גערמאניע.

אין דיא צייט אזו גיקומען צו דודין אבריה פון זיינע
עלטערין (ד"ב)

עלִטֶערין ער זאל קומען אַהײם, אונז ער איז אויף אַרױס גיפֿארין
פון נ' קיין פ', זיין גיבור־טשטאט, ר' שלמה'עס הויז גיזינד אונז
בפֿרט חנה האבין אים פֿרייגלדיג דורך גילאזין אונז ער האט זיך מיט
זיין גיזעניגט וויינענדיג. דיא צייט לויפט פֿארנווערץ, אונז עס איז
אנוועק באלד צוויי יאהר זיך גאר גיט ארום קוקענדיג, זעה האט
דארט אַביסיל גילערניגט אונז אַסך גיהולטייעט, אונז האט דאך דורך
דיא הילף פון וואס עס העלפט אלעמען אין ווייערע גויטין, דאס
הייסט דורך דיא געלט, גיקראגין אַדעס־טאט אויף דאפעלטע
בוכפיהרונג, האט ער האט דיא איינפֿאכע אויף גיט גיקאנט,
אונז איז אזויא אַראפֿ גיקומען אַהײם שטאלין אונז תאכמוטהיג,
דאס עס איז מיט אים גאר גיט גיווען צו ריידן. דיא עלטערין
האבין זיך אויף גרויס גיהאלטין מיט אים, אונז אלע אין שטאט
האבין אים אויף פֿבוד אַבגיגעבין ווי עפעס רעכטין, דען גיוויינטליך
ליידן אונזערע. איידן גיט איין אינגעל וואס לעריגט זיך קענשאפט,
אונז ווייטן אים הויזד דאס ער דאוויגט שוין גיט אונז האט פֿייגט
דיא גמרא אַפֿער אזא אייגעס וואס האט זיך שוין אויסגילערניגט
אונז קען פֿארדינען דורך וויינע קענטעגים געלט, דעם שעטצין
זיין אונז גיבין עהרע איבער דיא מאסען, אונז פון אים טרעפֿעווען
זיין שוין גאר גיט דאוונען אונז דערנען, דען ער איז דאך
אקענער, אַמשפֿיל פון דיא היינטיגע! אונז אזוי האבין זיין גאר
פֿארנעסין זרחס פֿריערדיגע חטאים אונז האבין אים גאך בעגיידעט
(מקנא גיווען) דאס ער איז אזא מענטש גיווארין — אויף ר' שלמה
פֿאדראציק האט פון אים גרייליך גינומען האלטין, דען ער איז
דאך אליין אויף אהאלפֿער אַגיבילדעטער, אונז אזויא איז אים
זייער גיפעלין גיווארין אז מען האט אים פֿארגיטשטעלט צו געמען
אים פֿאר איין איידעם, דען זיין חנה'ען האט מען שוין פֿיל שידוכים

גירעט, אונז עס האט זיך אלץ גיט גימאכט, דא וויל ער גיט,
דא וויל יענער גיט, אונז דיא פלה וויל קיינעם גיט, אונז האט
אזויא גירעכונט דאס דער שידוך מיט זרחהן איז טאקע גאר גוט.

9

א שרעק.

עס פארשטייט זיך פון זעלבסט אז חנהען איז קיינער גיט
גיפעלין גיווען וויל נאר דוד איז איר גיפעלין גיווען, אבער זיא
האט מיט ליידען גיווען דאס ער איז ווייט פון איר וויא מורח פון
מערב, דען אירע עלטערין וועלין גיוויס גיט געמען איין ארעמען
ארעם בחור פאר איין איידעם, אונז האט דאדער קיין צייכן פון
ליפע צו אים אין שטוב גיט געוויזען, אונז אז גיט דוד'ן צו געמען,
מאכט איהר שוין נאר גיט אים וועמען עס איז, אונז וויא
עס איז איהר שוין שלעכט געווארען ענטפערנדיג אויף אלע
שידוכים דעם ווארט: גיין, האט זיא גיט ווילנדיג גיענטפערט
אויף דעם פארטי מיט זרח'ן: יוא, געהענדיג דאס איינער
עלטערין ווילען דאס גרייליך אונז אין ג. צוא ויצין לאנג אמור איז
אנדוישע ריווקע גיט צו קריגין דעם ליבין נאמען "אלטע מויד" אונז
עס איז ווירקליך תנאים גיווען מיט חנה'ן אונז זרח'ן צו זיינע אונז
באטרענעצטע שמחה.

עס איז פון טאג גענטער געווארען צו דיא התונה, פון
ביידע צדדים האט מען זיך וויער גיריכט אונז גימאכט פארדאר
וויפיל מען האט געקאנט, מען האט פאנאנדער גישיקט אינגלאדונגס
קארטין צו אלע פערוואנדעטע אונז גוטע פריינד בעסטין אויף
חתונה, אונז אין דעם לעצטין טאג פאר דער חתונה, האבען
אנגעהייבען (די"ב)

אָנגעהייבן צו קומען געסט פון אלע קאנטן, מען האט וויא צו
גענומען זייער פריינדליך אונז עס איז גיווען שטח ושלשן צווישן
דיא מאסען געסט איז געקומען איינע נאר איין אונגיפעטענע גאסט
עפעס אוויביל אדער אמידיל מיט אקניד אויפן האנד, וויא זיא
איז אפער אריין אין שטוב, אונז ורח האט איהר דערזעהן איז ער
גלייך אין אונמאכט גיפאלן!

מען האט אים אפגעמינטערט מיט מיה אונז קאריק אנדער
נישטעלט, אפער שוין אזויס חתן, גיט א שרעק?

— די מעשה דער פון איז אזוי, ורח זיינענדיג אין שטאט
ב. איז ער איינגיטאנען ביא איינעם אפולעסין אידן ויין פאטערס
אבאקאנטער וואס וואר איינער פון דיא פרומע אידן אונז האט
שטארק גיהיט ויין טאכטער זאל אויך פרום ויין אונז זאל מיט
בהורים גיט היידן, אפער וויא עס איז באוואוסט דאס צוא פיל
היטן איז ערגער וויא נאר גיט, אזוי איז ורח'ן דארטן איינשטייענדיג
גיט שווער גיווען מיט איהר אין געהיימענעם נוט צוא לעבן, אונז
האט אזוי גיוויזן אקונסט איר שוואגער צו מאכן אונפעהיראטעט
איר פאטער האט זיך דאס דערוואוסט אונז איז געווארען מלא
רצחה, אפער וואס העלפט עס, עס איז שוין פארפאלען, אונז
ורח האט גימוסט שווערין אז ער וועט איהר הייראטען, אונז
איז אנוועק געפארען צוא הויז מיט דיען באדינגונג, אפער וויא
זי האבען גיט דערווארט ויין צוריק קומען קיין ב. מיט געלט
זי ער האט צוגיזאגט, האבן זי זיך נאך גיפרעגט אונז זיינען
דערגאנגען דאס ער האלט זיך ביין פעהיראטען מיט איין
אנדערע, אלזא האט דער פאטער איר געשיקט זיא זאל פארען
מיטן קינד צוא איהם אונז איז גיקומען אין דעם טאג פאר דער
חתונה, עס פארשטייט זיך דאס עס איז שוין קיין חתונה גיט

גינען מיט הנחמן, און צו זעה האט טאקע דער נאך גינען
 יענע וויא ער האט גיטווארין, צו גיט, דאס ווייס איך אויך גיט,
 נאר גינג איז אונז צו וויסן דאס חנה איז ווייטער גיבליבן
 ויצין אמיד און נאך מיט אביון —.

10.

דער סוף.

אין אנדער האלבין יאהר ארום, אין דיא פאראנדע גאס
 פון ג', זעהט זיך פארניגדיג אטייערע עקיפאז מיט פיר שווארצע
 פערד גישפאנט, און אין אים ויצין צווייא גרויסארטיקע הערין,
 אין אפאר שמוגדין ארום האט מען גיזען איינעם פון דיא הערין
 אריינגייענדיג צו ר' שלמה פאדראציק, גוא וואס זאל איך דא
 ווארטין, צו פריער צו שפעטער, איך מוז דאך דיר ליבער לעזער,
 אויסזאגן, און פילייכט פארשטייט דוא שוין גאר אליין, דאס
 דיזער הער וואר אונזער דוד וואס איז שוין וואס אנדערס וויא
 אישיבה בחור, און דער אנדערער וואר דער גופערנאטאר וואס
 דוד האט זיין טאכטער גירעטעט פון מוים, און איז איצט אין ה'
 דער גופערנאטאר, און איז אין ג' גיקומען צו גאסט דעם ג'-ער
 גופערנאטאר.

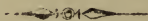
דוד קומענדיג אהיים פון ג' האט ער זיך שטארק גינען
 צו לערנען קענשאפט, און איז דיא רוסיסע שפראכע ביז גרונד
 ערפאהרין, ער האט גמרא אויך אלע טאג גילערניט, און האט
 זיך גיפירט וויא גיטהעריג איז, ער פלעגט אפטער שרייבן ברוך צו
 ר' שלמה פאדראציק, אים צו דאנקן פאר דיא גוטס וואס ער

האט אים גיטאן, אונג הנגהען פלעגט ער אויף מער גיט וויא גיריסין, מען זאל גיט באמערקין פון ווייער גיהיימענע ליבע, אונג האט לויט גיהאפט אויף אפעסערע צייט ער זאל קענען ענדעקן זיין ליבע אונג איר אויספירן, אפער וויא ער האט דערהערט אז עס איז תנאים גיווען מיט זרחין, איז ער גאר צומיסט אונג פאר צווייפלט גיווארן —.

ער האט זיך גימאטערט ארויס צוטרייבען דיא ליבע צוא חנהען פון הארצין, אפער עס וואר אומזיסט; אונג האט זיך אזוי בארעכנט גאר צו אנטלויפן פון דיא קאנטין אונג צו ווכן עפעס אַתכלית פאר זיך, אונג וויא דער גובערנאטאר איז שוין ארויס פון נ', איז ער אוועק גיפארן צו איהם קיין ח', אונג דער גובערנאטאר האט אים צוגנומען פאר אַשרייבער, ער האט זיך מיט דער צייט ווייער אויסגיציכנט אין קאנצעלאריע מיט זיין גוטין פערשטאנד אונג גרויטשע קענטנים אין שרייבן, ביז ער איז דרגא ווייס גיווארן דעם גובערנאטארס סאקרעטער, אונג איצט איז ער גרייליך צופרידן גיווען, צופארן קיין נ', צוא ערפארן, וואס עס מאכט זיין ליבע חנה, דען ליבע איז קיין מעטאל וואס ראסטעט, אונג זיין הארץ האט איהם גאך גיציגן צו איהר, גיט וויסינדיג דאס זיא גאך אפריילן איז. ער איז אריין צו ר' שלמהען, אונג ר' שלמהם פרוי וואס וואר אין שטוב, האט איהם גיט דערקענט, ער האט גיזאגט דאס ער דארף צו איהר נעמאהל, אונג דערוויילע איז חנה אריין, זיא האט איהם גלייך דערקאנט אונג האט מיט פרייד אונג שרעק אויסגישריען: א מוטער, דאס איז דאך דוד! — דער גאך איז ר' שלמה אויף גיקומען, אונג מער האט זיך ארום גיט קיין לידיגען טים גיזעצט זייא האבן איינער דעם אנדערן דערציילט ווייער געגענשטאנד, אונג גאר א שדכנים

שדכנים איז אויסגופירט גיווארין דער שידוך, אונזעם איז גלייך
 גיווען האבצייט, ביידע גופערנאטארין זייען אויף גיקומען אויף
 דער חתונה, אונזען האט עטליכע טעג גיפיערט מיט גרויס
 פארדאד, אונז דער גאנץ איז חנה מיט גיפארין קיין ה', אונז דיא
 גלייכטע זייען אזויא גיקומען צו זייער ציל גלייכליך, דען דיא
 גוטע מענטשין, דערלעבין אייביג אללעם גוטעם! --

ענדע.

ווצאם
מויט
זום

(154)